

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

19. De obligatis ad ratiocinia ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

Ordines promoveri valeat? *¶* utique valde decens esse, ut filius consensum patris requirat; interim tamen patrem impedire non posse, quin filius ordinetur, quia hoc in jure Canonico statutum non reperitur, neque etiam de jure Civili tanta est patri concessa potestas; imò si concessa foret, tanquam disponens de re Ecclesiastica, attendi non deberet. Et probat simile, quòd Religiosus sine patris sui spiritualis, Abbatis scilicet, obtentâ veniâ, possit zelo Religionis ad strictiorem Ordinem transire. *c. licet. 18. de Regular.*

8 Illud quoque observatione dignum est, quòd ex speciali privilegio à Justiniano Imperatore Clericis indulto omnia bona post Clericatum à filiofamilias acquisita in numerum *quasi Castrensium peculii* redacta sint, ita ut de his liberè disponere & testari valeant. *auth. Presbyteros. C. de Episcopis & Clericis.* quamvis de cetero, & quoad bona prius acquisita, Clericatus (exceptâ dignitate Episcopali) à patriâ potestate non liberet. *L. Sacrosancta. 34. cum auth. seq. C. de Episc. & Cler.*

TITULUS XIX.

De obligatis ad ratiocinia ordinandis, vel non.

SUMMARI.

1. Obligati ad ratiocinia qui, & cur ab Ordinibus prohibentur?
2. Clerici possunt esse tutores, & curatores miserabilium personarum.
3. Satisfactio tollit impedimentum obligationis.
4. Sponsalia an impediunt Ordinationem?

Obligati ad Ratiocinia dicuntur, qui generalem aliquam administrationem habent, vel habuerunt, & inde principalibus suis ad reddendas rationes tenentur, quales sunt Procuratores, actores,

executores, tutores, & similes, qui omnes ante redditas rationes, & plenam liberationem à suis principalibus obtentam, ordinari prohibentur; partim quòd magis intentione fugiendi ratiocinia, & forum Civile, quam amore religionis ad clericatum transire presumantur; partim etiam, quòd infamaretur Ecclesia, & exosa fieret, si tales in suum gremium cum principalium damno reciperent, qui essent ære alieno, & magnis litibus obnoxii, Clerici enim facti ad forum civile amplius trahi, & plena executio contra eos fieri non posset, sed *beneficium competentie*, & congrua sustentatio eis relinqui deberet. *cap. 3. de Solutio. c. unico. hoc tit.* Curam tamen gerentes miserabilium, aut Ecclesiasticarum personarum etiam in officio perseverantes rectè ordinantur: quia Clerici tutelam miserabilium personarum suscipere, & gerere possunt. *c. pervenit. 26. diff. 86. c. in nov. 22. caus. 16. quæst. 7.*

Illi quoque ad ratiocinia obligati ab Ordinibus prohiberi non debent, qui principalibus suis idoneè caverunt, se satisfacturos, *vice enim solutiois est*, inquit Ulpianus, *in l. rescripto. 6. §. 1. ff. de Muner. & honor. ut quis aut pignoris, aut fidejussoribus idoneè caveat.*

De eo *controvertitur*, qui alicui formine sponsalibus, seu promissione matrimonij obligatus est, an illâ invitâ possit ad Ordines admitti? Negativa probabilior est, quam tenet Sanch. *de Matrim. lib. 1. diff. 47. n. 3.* Ratio est, ex generalitate regulæ in hoc tit. traditæ, ut nemo cum gravi alterius præjudicio ordinetur; & speciale Religionis (utpote quæ morti naturali omnia solventi magis assimilatur) privilegium est, ut per ingressum ejus sponsalia & matrimonium ratum, etiam invitâ alterâ parte dissolvantur, quod non est Clericatu seculari concessum. *Extrav. Antiquæ. de Voto. & voti redempt.*

Dicit

Dices, sicut votum non obligat in præjudicium melioris boni, ita nec sponsalia in præjudicium status melioris, scilicet sacerdotalis. *si esse disparitatem: quia votum fit directe Deo, à quo non censetur acceptari in melioris boni præjudicium; sponsalia autem sunt homini, à quo simpliciter acceptantur, & exinde simpliciter nascitur obligatio.*

Dices iterum, sponsalia habere tacitam conditionem, rebus sic stantibus, & nisi notabilis mutatio interveniat. c. quemadmodum. 25. de Jurejurando; & sicut per votum simplex postea emissum ex sententia multorum Doctorum sponsalia solvenda sunt, ita etiam ex susceptione sacrorum Ordinum. R. Dictam conditionem tacitam esse intelligendam tantum de mutatione casuali, non voluntaria, quam regulariter nemo potest ponere in alieni juris præjudicium. Unde etiam verius est, non quidem votum castitatis simplex in præjudicium sponsæ valere, sicut docet Sanch. d. l. disp. 46. n. 7. non enim licet votum ea, quæ in votantis potestate non sunt. Est tamen contraria sententia etiam non omnino improbabilis propter auctores à Sanch. dictis locis allegatos.

TITULUS XX.

De corpore vitiatis ordinandis, vel non.

SUMMARIA.

1. Corpore vitiati qui dicantur?
2. Debiles & deformes etiam alienâ culpâ ita facti prohibentur.
3. Claudicans an prohibeatur ordinari?
4. Quanta debeat esse debilitas vel deformitas, in artibus est Episcopi.
5. Carens uno tantum oculo an sit irregularis?
6. Læsi aut oculum fictitium habentes an prohibeantur ab Ordinibus?

ENGEL IN DECRET. LIB. I.

7. Mutilantes se ipsos, aut mutilationem sine causa justa procurantes in quacunque parte corporis sunt irregulares.
8. Non est licita castratio ad tuendam castitatem.
9. Mutilatus ex justa causa morbi, aut irvium alieno facto non est irregularis, si membrum non sit ad executionem Ordinis necessarium, vel inde resultet deformitas.
10. Castratus non tenetur partem abscissam in collo portare.
11. Insignis disputatio, an castratus propter vocem se irregularis?
12. Castrationem propter vocem qui docem esse licitam?
13. Contrarium probabilis.
14. Usufructuarius qualiter possit rem usufructuariam meliorare.
15. Vitiatus post susceptos Ordines quando debeat prohiberi à Ministerio.
16. Quid de Epileptico & Energumeno?
17. Quid de Abstêmio?
18. Quid de Hermaphrodito?
19. Cum mutilatus quis dispenset?

Corpore vitiati regulariter ad Ordines admittendi non sunt. *dist. 55. per t. eam. & X. hoc tit.* Sunt autem corpore vitiati in triplici differentia: alii enim sunt *debilitati*, alii *mutilati*, alii *notabiliter deformes*.

Debilitati dicuntur, qui membrum aliquod ad sacrum Ministerium necessarium inutile habent, aut qui continuo, & gravi aliquo morbo laborant. *Mutilati* dicuntur, qui aliquo membro carent. *Deformes* denique, qui enorme habent vitium, defectum, vel maculam in exterioribus membris, unde sine notabili horrore, irrisione, vel scandalo conspici nequeunt.

Debiles & deformes, sive suâ, sive alienâ culpâ debilitati aut deformati sint, non debent ad Ordines promoveri, ut satis probatur, *ex c. fin. dist. 55. ubi Pontifex illi, inquit, cui eruitus est oculus, non possunt secundum Canones Sacerdotii jura concedi, neque enim aliquid ei prodest, quod oculum in vitium amiserit, &c.*

Clau.